22. JEGYZŐKÖNYV A TAGÁLLAMOK ÁLLAMPOLGÁRAI SZÁMÁRA NYÚJTOTT MENEDÉKJOGRÓL

A MAGAS SZERZŐDŐ FELEK,

MIVEL az Alkotmány I-9. cikkének (1) bekezdésével összhangban az Unió elismeri az Alapjogi Chartában meghatározott jogokat, szabadságokat és elveket,

MIVEL az Alkotmány I-9. cikkének (3) bekezdése szerint az alapvető jogok, ahogyan azokat az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény biztosítja, általános elvekként az Unió jogának részét képezik,

MIVEL az Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik annak biztosítására, hogy az Alkotmány I-9. cikke (1) és (3) bekezdésének értelmezése és alkalmazása során az Unió a jogot tiszteletben tartsa,

MIVEL az Alkotmány I-58. cikke értelmében minden olyan európai államnak, amely tagként való felvételét kéri az Unióba, tiszteletben kell tartania az Alkotmány I-2. cikkében megállapított értékeket,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az Alkotmány I-59. cikke egy, meghatározott jogok felfüggesztésére irányuló eljárást ír elő arra az esetre, ha ezeket az értékeket egy tagállam súlyosan és tartósan megsérti,

EMLÉKEZTETVE arra, hogy uniós polgárként a tagállamok minden állampolgára különleges státust és védelmet élvez, amelyet a tagállamoknak az Alkotmány I. részének II. címe és a III. részének II. címe rendelkezései szerint biztosítaniuk kell,

SZEM ELŐTT TARTVA, hogy az Alkotmány egy belső határok nélküli térséget hoz létre, és minden uniós polgárnak biztosítja a tagállamok területén való szabad mozgás és letelepedés jogát,

AZZAL A KÍVÁNSÁGGAL, hogy megelőzzék a menedékjog intézményének az eredeti szándékoktól eltérő célokra történő felhasználását,

MIVEL ez a jegyzőkönyv tiszteletben tartja a menekültek jogállásáról szóló 1951. július 28-i genfi egyezmény rendeltetését és célkitűzéseit,

MEGÁLLAPODTAK a következő rendelkezésekben, amelyeket az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződéshez csatolnak:

Egyetlen cikk

Tekintettel az Európai Unió tagállamaiban az alapvető jogok és szabadságok védelmének szintjére, a tagállamokat egymás vonatkozásában a menedékjogi ügyekkel összefüggő valamennyi jogi és gyakorlati célból biztonságos származási országoknak kell tekinteni. Ennek megfelelően a tagállamok valamelyikének állampolgára által benyújtott bármely menedékjog iránti kérelmet egy másik tagállam csak a következő esetben veheti figyelembe, illetve nyilváníthatja az eljárás lefolytatásához elfogadhatónak:

a) ha az a tagállam, amelynek a kérelmező az állampolgára, az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezmény 15. cikkének rendelkezéseivel élve saját területén az egyezmény szerinti kötelezettségeitől eltérő intézkedéseket tesz;

b) ha az Alkotmány I-59. cikkének (1) vagy (2) bekezdésében említett eljárás megindítására került sor; addig, amíg a Tanács vagy – adott esetben – az Európai Tanács erre vonatkozó európai határozatot fogad el azt a tagállamot illetően, amelynek a kérelmező az állampolgára;

c) ha a Tanács az Alkotmány I-59. cikke (1) bekezdésének megfelelően európai határozatot fogadott el azt a tagállamot illetően, amelynek a kérelmező az állampolgára, vagy ha az Európai Tanács az Alkotmány I-59. cikke (2) bekezdésének megfelelően európai határozatot fogadott el azt a tagállamot illetően, amelynek a kérelmező az állampolgára;

d) ha egy tagállam egy másik tagállam állampolgárának kérelméről egyoldalúan így határoz; ebben az esetben a Tanácsot azonnal tájékoztatni kell; a kérelmet azon vélelem alapján kell kezelni, hogy az nyilvánvalóan alaptalan, ami azonban a tagállam döntéshozatali hatáskörét – legyen szó bármilyen esetről – semmilyen módon nem érinti.